

Državne komisije za kontrolu
postupaka javne nabave

PRAVNA ZAŠTITA U JAVNOJ NABAVI

PRAVNA ZAŠTITA U JAVNOJ NABAVI

OBVEZATNOST PRAVNOG SHVAĆANJA I NEOVISNOST PRI ODLUČIVANJU

- vladavina prava je najviša vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj za tumačenje Ustava
- svatko je dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske

(članak 3. i članak 5. stavak 2. Ustava Republike Hrvatske)

- član Državne komisije mora čuvati svoj ugled, nepristranost i neovisnost u odlučivanju

(članak 11. stavak 1. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave)

Neovisnost:

- dužnost postupanja neovisno u odnosu na društvo, društvene skupine i pojedince i
- dužnost postupanja i odlučivanja samo u skladu sa savjesnim tumačenjem i primjenom propisa

Nepristranost:

- obnašanje svoje dužnosti nepristrano i bez predrasuda ili naklonosti u odnosu na rasu, boju kože, vjeru, nacionalnu pripadnost, životnu dob, bračni status, spolnu orijentaciju, socijalni i imovinski položaj, političku opredijeljenost i svaku drugu različitost

- svatko u Republici Hrvatskoj dužan je poštivati pravomoćnu i ovršnu odnosno izvršnu sudsku odluku i njoj se pokoriti

(članak 6. stavak 3. Zakona o sudovima)

- u upravnom sporu prvostupanjska presuda postaje pravomoćna protekom roka za žalbu, ako žalba nije podnesena, odnosno danom donošenja, ako žalba nije dopuštena

(članak 63. Zakona o upravnim sporovima)

- žalba nije dopuštena protiv presude kojom je pojedinačna odluka javnopravnog tijela poništena ili oglašena ništavom i predmet prvi put vraćen na ponovni postupak, kao ni protiv presude kojom je sud naložio donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku

(članak 66.a stavak 1. Zakona o upravnim sporovima)

- u izvršenju presude tuženik odnosno tijelo nadležno za izvršenje obvezno je postupiti sukladno izreci presude, najkasnije u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude, **pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama suda**

(članak 81. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima)

- ako tuženik odnosno tijelo nadležno za izvršenje ne izvrši presudu u određenom roku ili **ako u izvršenju presude postupi protivno njezinoj izreci, pravnom shvaćanju ili primjedbama suda**, tužitelj može zahtjevom za izvršenje od prvostupanjskog suda zahtijevati izvršenje presude, odnosno zatražiti utvrđenje nedopustivosti izvršenja

(članak 81. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima)

- u državi koja se rukovodi vladavinom prava, građani opravdano očekuju da se prema njima postupa kao i prema drugima i u mogućnosti su se pozvati na prijašnje odluke u usporedivim predmetima, tako da mogu predvidjeti pravne posljedice svojih činjenja ili propusta

- izvjesna odstupanja u tumačenju mogu se prihvatiti kao značajka svojstvena svakom sudbenom sustavu koji se temelji na mreži sudova

(Europski sud za ljudska prava, Tomić i drugi protiv Crne Gore, zahtjev broj: 18650/09, presuda od 17. travnja 2012.)

- različiti sudovi tako mogu doći do nepodudarnih, ali svejednako razumnih i razložnih zaključaka o istovjetnoj pravnoj stvari nastaloj u podjednakim činjeničnim okolnostima

(Europski sud za ljudska prava, Şahin i Şahin protiv Turske, zahtjev broj: 13279/05, presuda od 20. listopada 2011.)

- različiti sudovi tako mogu doći do nepodudarnih, ali svejednako razumnih i razložnih zaključaka o istovjetnoj pravnoj stvari nastaloj u podjednakim činjeničnim okolnostima

(Europski sud za ljudska prava, Şahin i Şahin protiv Turske, zahtjev broj: 13279/05, presuda od 20. listopada 2011.)

- zahtjev prema kojem „slični predmeti iziskuju slično postupanje“ nikako ne smije shvatiti u apsolutnom smislu
- razvoj sudske prakse sam po sebi nije u suprotnosti s primjerenim sudovanjem jer bi se izostankom razvoja i prilagodbe sudske prakse mogla sputati reforma ili poboljšanje

(Europski sud za ljudska prava, Şahin i Şahin protiv Turske, zahtjev broj: 13279/05, presuda od 20. listopada 2011.)

- razvoj sudske prakse nije po sebi suprotan pravilnom provođenju pravde budući da bi neodržavanje dinamičnog i evolutivnog stajališta stvorilo rizik od sprječavanja reforme ili napretka

(Europski sud za ljudska prava, Atanovski protiv Makedonije, zahtjev broj: 36815/03, presuda od 14. siječnja 2010. i Ustavni sud Republike Hrvatske, odluka broj: U-III-6021/2016 od 11. siječnja 2017.)

- što je jedinstvenija ustaljena sudska praksa u vezi s određenim pitanjem, to je na onome koji od te prakse odstupa veći teret davanja uvjerljivog obrazloženja

- iz obrazloženja treba izričito slijediti da je sudac znao kako je ustaljena sudska praksa u vezi s predmetnom stvari različita i potrebno je iscrpno objasniti zašto se ne bi trebalo držati prethodno zauzetog stajališta
- tek je tada moguće utvrditi je li odstupanje bilo svjesno (je li svjesno odstupio od sudske prakse u nastojanju da je u konačnici i promijeni) odnosno je li sud zanemario dotadašnju sudsku praksu ili je jednostavno nije poznao

- jedino se tako može ostvariti i istinski razvoj prava
- nepridržavanje tih zahtjeva može se smatrati samovoljom, što bi predstavljalo povredu prava pojedinca na pošteno suđenje

(Europski sud za ljudska prava, Brezovec protiv Hrvatske, zahtjev broj: 13488/07, presuda od 29. ožujka 2011.).

- jedno od temeljnih vidova vladavine prava je načelo pravne sigurnosti
- ako nema mehanizma koji osigurava dosljednost, proturječne odluke u sličnim predmetima koje je donio isti sud, koji uz to predstavlja zadnju instancu u dotičnoj pravnoj stvari može dovesti do povrede tog načela

(Europski sud za ljudska prava, Vusić protiv Hrvatske, zahtjev broj: 48101/07, presuda od 1. srpnja 2010. i Ustavni sud Republike Hrvatske, odluka broj: U-III-5419/2003 od 21. veljače 2017.)

- nije ustavnopravno prihvatljiva primjena i tumačenje mjerodavnog materijalnog prava ako se odstupa od postojeće prakse u predmetu iste (istovjetne) činjenične i pravne naravi bez navođenja razloga koji bi opravdali odstupanje od zauzetih pravnih shvaćanja

(Ustavni sud Republike Hrvatske, odluka broj: U-III-374/2008 od 27. listopada 2010., U-III-5419/2003 od 21. veljače 2017. i U-III-6021/2016 od 11. siječnja 2017.)

HVALA NA PAŽNJI

Goran Bukvić, mag.iur.